

Stowo Ludu

ORGAN KW. POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV. Nr. 66 (852)

KIELCE

PONIEDZIAŁEK, 17 MARCA 1952 R.

**PIERWSZA SESJA NO-
WOBRANEGO SEJMU PO-
WINNA BYĆ ZWOŁANA
W CIĄGU MIESIĄCA OD
DNIA WYBORÓW.**

**SEJM WYBIERA ZE SWE-
GO GRONA MARSZAŁKA,
WICEMARSZAŁKÓW I KO-
MISJE.**

(z projektu Konstytucyj)

Propozycje Związku Radzieckiego w sprawie zawarcia traktatu pokojowego stwarzają podstawę budowy prawdziwie demokratycznych Niemiec

Obrady Izby Ludowej NRD

BERLIN (PAP). 14 B.M. IZBA LUDOWA NRD ZEBRAŁA SIĘ NA POSIEDZENIE PLENARNE. POSIEDZENIE ZAGAIŁ PRZEWODNICZĄCY IZBY LUDOWEJ DIECKMANN, UDZIELAJĄC NASTĘPNIE GŁOSU PREMIEROWI GROTEWOHLI DLA ZŁOŻENIA DEKLARACJI RZĄDOWEJ.

Nota rządu radzieckiego do mocarstw zachodnich i przekazany jednocześnie tym mocarstwom projekt rządu radzieckiego w sprawie podstaw traktatu pokojowego z Niemcami — oświadczył m.in. premier Grotewohl — zmieniły zasadniczo sytuację zarówno w skali międzynarodowej jak i pod kątem widzenia narodu niemieckiego. Podczas gdy konferencje i poczynania zbrojeniowe mocarstw zachodnich wzmagają coraz bardziej niepokój i napięcie na całym świecie, podczas gdy koła rządzące w Niemczech Zachodnich, wbrew wyrażonej niedwuznacznie woli narodu niemieckiego, obstają uporczywie przy swych sbrodnich planach wojennych i chcą przekształcić Niemcy w ogniskę wojny — nadechodzą z Moskwy jasne propozycje pokojowego rozwiązania problemu Niemiec i zapewnienia pokoju w Europie, propozycje, które przy dobrej woli, umożliwiają natchemistowo rozwiązanie palących problemów Europy. Dzięki tym propozycjom, rządu ZSRR, walka o zawarcie traktatu pokojowego i w związku z tym walka o przywrócenie jednolitej Niemiec wkroczyła w wyższe stadium.

Rozwija się już, potężny ruch ogólnonarodowy na rzecz zawarcia traktatu pokojowego na demokratycznych i sprawiedliwych podstawach. Ruch ten stanie się niewycieślona siła, ponieważ wypływa z żywotnych potrzeb całego narodu. Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej i publikacji Demokratycznej wywa wszystkich Niemców do wspólnego czynu: nie zaniedbajcie niczego, czynicie wszystko, aby przyspieszyć zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami! Usuwanie z drogi wszelkie przeszkody, aby to wielkie dzieło nie całamało się wskutek waśni między Niemcami! Naprzód do szybkiego zawarcia traktatu pokojowego! Naprzód do jednolitych, demokratycznych, niezawisłych i pokój milujących Niemiec!

Następnie po deklaracji premiera Grotewohla rozwinęła się dłuższa dyskusja, w której zabierali głos przedstawiciele poszczególnych partii politycznych i organizacji masowych reprezentowanych w Izbie. Dając wyraz swym uczuciom wobec wspomnianej inicjatywy radzieckiej Izba Ludowa uchwaliła jednomyślnie tekst następującej depeszy do Generalissimusa Józefa Stalina:

Depesza do Generalissimusa Stalina

Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej wyraża Wam i w Waszej osobie Rządowi Radzieckiemu i całemu narodowi radzieckiemu swą gorącą wdzięczność za notę skierowaną dnia 10 marca przez Rząd Radziecki do rządów Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, jak również za projekt Rządu Radzieckiego w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami, odpowiadające w pełni żywotnym interesom narodowym Niemców. Propozycje Rządu ZSRR mała wielką doniosłość histo-

ryczną. Torują one pokojową drogę do takich Niemiec, których rozbiłki położony będzie nareszcie kres, które rozwijać się będą jako jednolite, niezawisłe demokratyczne i pokój milujące państwo, którego handel i gospodarka pokojowa wolna będą od wszelkich hamujących ich rozwój barier, Niemiec, które pragną współżyć w pokoju z wszystkimi narodami.

Swymi propozycjami Rząd ZSRR obudził nadzieję w sercach milionów Niemców i stworzył przed całym naszym narodem perspektywę bliskiej, szczęśliwej przyszłości. Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej sła je sobie sprawę z wielkiej odpowiedzialności, którą spoczywa na narodzie niemieckim w walce o utrzymanie pokoju. Izba Ludowa wzwala naród niemiecki, aby stał się rzecznikiem propozycji Rządu Radzieckiego i wytyczył wszystkie

Wspólne oświadczenie wszystkich frakcji Izby Ludowej

Oświadczenie wszystkich frakcji Izby Ludowej głosi m. in.: Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej wita z głęboką wdzięcznością te Rządu Radzieckiego z dnia 10 marca 1952 r., w której zaproponowano rządom Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, aby rozpatrzyły niezwłocznie sprawę traktatu pokojowego z Niemcami dla przygotowania w najbliższym czasie uzgodnionego projektu traktatu pokojowego i przedstawienia go konferencji międzynarodowej.

Propozycja w sprawie przyznania wszystkim Niemcom równych praw i swobód demokratycznych, przy jednoczesnym zakazie wszystkich organizacji wrogich demokracji i pokojowi, stwarza podstawę budowy prawdziwie demokratycznych Niemiec, podobnie jak zakaz uczestniczenia w koalicjach i sojuszach wojskowych zgodny z pragnieniem zapewnienia pokoju ożywiający naród niemiecki. Określenie terytorium Niemiec zgodnie z uchwałami konferencji poczdamskiej opiera się na jedynie obowiązującej podstawie prawnie — międzynarodowej, nieskrepowanej rozwój gospodarki pokojowej, handlu i żeglugi morskiej otwiera przed narodem niemieckim niezawodną perspektywę dalszego podniesienia swego dobrobytu drogą pracy pokojowej. Udzielenie prawa posiadania własnych narodowych sił zbrojnych nie mających charakteru militarnego-agresywnego, lecz służących obronie granic Niemiec, zapewnia narodowi niemieckiemu pełną suwerenność, jako niezawisłemu państwu.

Tymi propozycjami Rząd Radziecki wskazuje drogę wiedzącą do zachowania pokoju w Europie i do przywrócenia jednolitej Niemiec.

Przytaczająca większość narodu niemieckiego chce przywrócenia jednolitej Niemiec, chce pokoju. Świat nie może już ignorować tego głosu Niemiec.

Izba Ludowa oczekuje, że rządy Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji do wzięcia czynnym, że również one pragną pokoju z całym Nier-

swę silny dla wywołania jednolitych, demokratycznych, pokój milujących Niemiec. Depeszę podpisał w imieniu Izby Ludowej jej przewodniczący Dieckmann.

Wezwanie do Bundestagu

Do Bundestagu w Bonn postanowiono jednomyślnie skierować następującą rezolucję: — Deputowani Izby Ludowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej na posiedzeniu dnia 14 marca zaaprobowali w całej rozciągłości propozycje zawarte w nocie rządu radzieckiego z dnia 10 marca oraz projekt traktatu pokojowego z Niemcami. Izba Ludowa zwróciła się do całego narodu niemieckiego z apelem, by dał wyraz swoim gorącym pragnieniom i swej woli, aby na tej podstawie został nareszcie zawarty traktat pokojowy z Niemcami.

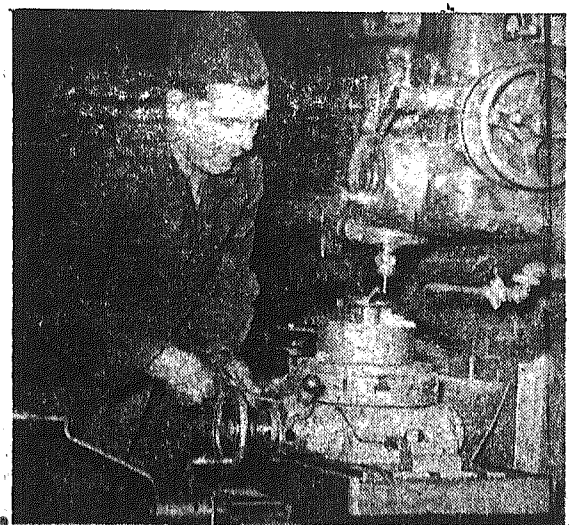
Oczekujemy od Bundestagu, by ze swej strony wyraził wolę jak najrychlejszego zawarcia traktatu pokojowego na podstawie propozycji rządu radzieckiego.

ami, że nie zamierzają one ujarzmić narodu niemieckiego odmawiając przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami. Izba Ludowa domaga się również od nich, aby zagwarantowały one Niemcom prawo egzystencji narodowej i wyraziły zgodę na ra dziecki projekt traktatu pokojowego.

W tej historycznej chwili Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej oświadcza w imieniu całego narodu:

Naród niemiecki chce nareszcie wydosłać się z obecnej ponurej sytuacji, w której pozba wiony jest traktatu pokojowego! Naród niemiecki pragnie, w interesie bezpieczeństwa swych sąsiadów i w imię resie pokoju europejskiego, a także w imię swego własnego szczęścia i dobrobytu, doczekać się nareszcie zawarcia traktatu pokojowego z jednolitymi, demokratycznymi, niezawisłymi i milującymi pokój Niemcami! Dajcie nam nareszcie przysługujące nam prawo — pokój!

Plan 6-letni w dwa lata

Pracownik Stanisław Petdas z Zakładów Mechanicznych im. J. Strzelczyka w Łodzi, wykonał w 2 lata przypadek, którego w planie 6-letnim zadania produkcyjne.

W odpowiedzi na apel traktorzystów z Brzezia

Pracownicy Państw. Ośrodka Maszynowego w Busku otoczą traktory socjalistyczną opieką

Na rzucony przed dwoma dniami apel traktorzystów z POM-u w Brzeziu do wszystkich kierowców ciągników w POM-ach i PGR-ach na terenie całego naszego województwa — jako pierwsi odpowiedzieli traktorzyści Państwowego Ośrodka Maszynowego w Busku, ADOLF BIAŁEK i CZESŁAW CZEKAJ.

W zobowiązaniu podjętym przez traktorzystę ob. Białka czytamy m. in.:

„W odpowiedzi na apel traktorzystów z POM-u w Brzeziu (pow. Jędrzejów) tow. tow. Jana Nowaka i Stanisława Lacha, którzy podjęli wspaniałe zobowiązanie socjalistycznej opieki nad traktorami ku czci 60-lecia urodzin Pierwszego Obywatela Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydenta Bolesława Bieruta, ja traktorzysta z POM-u w Busku, obsługujący ciągnik marki „Zetor“, zobowiązuję się również otoczyć powierzoną mi maszyną opieką socjalistyczną i — przez szczególną uwagę na konserwację silnika oraz na racjonalną eksploatację całego traktora:

1. bez kapitalnego remontu ciągnika przepracować nim 2.050 godzin, tj. o 550 godz. ponad ustaloną normę;
2. wykonać w tym czasie taką ilość prac, które w przeliczeniu dadzą o 128 ha orki średniej ponad ustaloną normę;
3. przez szczególnie troskliwą dbałość o traktor w czasie pracy i na postojach zaoszczędzić w ciągu roku 150 kg. paliwa;
4. zwracając baczność uwagę na konserwację części zamiennych, najbardziej narażonych na uszkodzenie lub zużycie, jak stacyjki, akumulatory, prądnice, rozruszniki itd., przedłużyć ich przydatność produkcyjną o co najmniej 30 proc. przewidzianej normy czasu ich zdolności użytkowej;
5. w sumie: zmniejszyć koszty własne eksploatowanego traktora marki „Zetor“ o około 9.000 zł.“

Podobnie wspaniale zobowiązanie podjął także traktorzysta Czesław Czekaj, pracujący na „Zetorze“. I tak, zobowiązał się on np.: przepracować bez kapitalnego remontu 2.000 godzin, czyli 500 godz. ponad normę, o 20 proc. przewidzianej normy czasu przedłużyć zdolność użytkową części zamiennych traktora, przez zwrócenie maksimum uwagi na sprawę dbałości i unikania niepotrzebnych przeciążeń maszyny zaoszczędzić 120 kg. paliwa, wykonać w ciągu roku prace równające się 600 ha orki średniej, czyli 125 ha ponad normę.

Ogółem zobowiązania traktorzysty tow. Czekaja przyniosą około 9.400 zł. oszczędności.

Suwnica do produkcji!

Elektrycy i monterzy huty „Ostrowiec“ uczcili pracę i zasługi Towarzysza Bieruta

Robotnicy huty „Ostrowiec“ kochają swojego Prezidenta Towarzysza Bolesława Bieruta. Tak tutaj w Czerwonym Ostrowcu wszyscy mówią — „to jest nasz Prezydent“, „to jest nasz Towarzysz Bierut“.

Ta miłość i przywiązanie do osoby Prezidenta ludowego rządu i przewodniczącego KC PZPR, ma swoje usprawiedliwienie. Wiedzą i znają robotnicy huty „Ostrowiec“ jak przez wiele lat Towarzysz Bierut walczył o wyzwolenie klasy robotniczej i mas pracujących, jak w mrokach okupacji Towarzysz Tomasz wskazywał narodowi drogę wiedzącą do wyzwolenia narodowego i społecznego. Czerwony Ostrowiec zna i kocha Towarzysza Bieruta za jego pracę nad tworzeniem PKWN, Krajowej Rady Narodowej, walkę z pracwicowym odchyleniem Gomółki. Kochają robotnicy Towarzysza Bieruta jako współtwórcę projektu nowej Konstytucji, nad którą dyskutuje cały naród.

18 kwietnia Towarzyszowi Bierutowi miła 60 lat pracowitego i pięknego życia. Maszy pracujące całego kraju czczą ten dzień, składają podarunek urodzinowy Towarzyszowi Bierutowi, podejmując

bojowe zobowiązania produkcyjne.

Taki czyn podjęli również ostrowieccy hutnicy. Wiele ton surowców i stałi ponad plan, nowe wysiłki nad podniesieniem wydajności pracy, przyspieszenie remontów maszyn — oto ich życzenia urodzinowe dla drogiego im Przyjaciela, Wodza i Nauczyciela.

W dniu 15 bm. kolektyw walcowi U. huty „Ostrowiec“ przy współpracy elektryków z wydziału elektrycznego huty, uruchomił 5 tonową suwnicę.

Jest to uruchomienie znacznie przed terminem, bo ukończenie remontu przewidziane było dopiero na czwartą kwartał br. Można więc ocenić wysiłek robotników — patriotów z Ostrowca. Sukces ten stał się możliwy dzięki wzo-

rowej zespolonej pracy kolektywu remontującego suwnicę, jak i dzięki aktywnej pracy agitatorów partyjnych i grup związkowych. Remont suwnicy został wykonany — w braku dostaw zewnętrznych — wyłącznie z materiałów wyszukanych i dobranych z remanentu huty. Zastosowanie suwnicy pozwoli na zwolnienie 12 ludzi, którzy przejdą do innej pracy.

— Chyba dobrze uczymy 60-tą rocznicę urodzin naszego Towarzysza Bieruta? — pytają hutnicy.

Bardzo dobrze. Najlepiej jak tylko można. Uczciliście towarzysze monterzy i elektrycy z Ostrowca pracę i zasługi Towarzysza Bieruta, prawdziwie po robotarsku. Tak jak sam Towarzysz Bierut by sobie tego życzył.

Towarzysze z Ćmielowa!

Spróbujcie zastosować to u siebie!

Mechanizacja procesu zdobienia porcelany

Kierownik działu zdobniczego w Zakładach Porcelany Stołowej „Walbrzych“ — doświadczony malarz - dekorator Aleksander Nowak — opracował nową, oryginalną metodę mechanicznego inkrustowania zło-tem naczyń porcelanowych. Za stosowanie tej metody pozwala skrócić ośmiokrotnie czas zdobienia porcelany.

Inkrustacja złotem należy do najpiękniejszych dekoracji naczyń porcelanowych. W ten sposób dekoruje się luksusową porcelaną poszukiwaną na rynkach zagranicznych. Jednak praca przy tworzeniu wypukłego wzoru była zajęciem bardzo pracochłonnym i wymagała wysokich kwalifikacji dekoratora.

Dzięki usprawnieniu Nowaka czynności malarza są obecnie tak uproszczone, że pracę tę może wykonywać nawet robotnik o niskich kwalifikacjach zawodowych. Ostatnio np. nową metodą ozdobiłono wspaniałe serwis kawowy przeznaczony na Międzynarodo-

wą Wystawę w Paryżu. Zdobienie trwało zaledwie 3 dni, podczas gdy przy dawniejszym systemie pochłonęłoby miesiąc pracy wykwalifikowanego dekoratora.

Nowa zbrodnia kata Hiszpanii — Franco

PARYŻ (PAP). Z Madrytu donoszą, że w więzieniu w Bots rostrzelano 5 hiszpańskich bojowników antyfaszystowskich. Zamordowani antyfaszyści należeli do grupy osób, skazanych niedawno na śmierć za udział w strajku barcelońskim. W najbliższych dniach ma nastąpić rozstrzelanie pozostałych 6 antyfaszystów, skazanych na śmierć.

Dzienniki donoszą, że władze móse o nowej zbrodni faszystów hiszpańskich wywołała silne oburzenie w Hiszpanii. Na przedmiesiacach Madrytu pojawiły się napisy, piętnujące zbrodnie popełnione na partiotach hiszpańskich.

Występujemy w obronie najcenniejszej rzeczy na świecie - w obronie życia ludzkiego

Wiec protestacyjny mieszkańców Moskwy przeciwko stosowaniu przez imperialistów broni bakteriologicznej

MOSKWA, PAP. Ostatnio odbył się w Moskwie potężny wiec protestacyjny mieszkańców stolicy ZSRR przeciwko stosowaniu przez imperialistów amerykańskich broni bakteriologicznej w Korei i w Chinach.

Wiec otworzył znany uczonej radzieckiej, członek Akademii — Boris Grekow, wiceprzewodniczący Radzieckiego Komitetu Obroncy Pokoju.

Wiec otworzył znany uczonej radzieckiej, członek Akademii — Boris Grekow, wiceprzewodniczący Radzieckiego Komitetu Obroncy Pokoju.

Milliony ludzi na całym świecie — powiedział on — z głębokim oburzeniem przyjęli wiadomość o barbarzyńskich zbrodniach imperialistów amerykańskich, którzy zrzucają bomby bakteriologiczne na frontach i na zaplecziu w Korei oraz na terytorium północno-wschodnim Chin.

Na wiecu przemawiali uczeni, robotnicy, działacze kultury, którzy wyrazili uczucia na rodzie radzieckim, potępiając agresorów amerykańskich. Zaproszowali oni kategorycznie przeciwko stosowaniu przez rząd Stanów Zjednoczonych broni bakteriologicznej.

Starszy majster Zakładów „Krasnyj Proletaryj” — Biełow powiedział m. in.: „Ja, robotnik radziecki, oskarżam morderców amerykańskich o zbrodnię przeciw pokojowi, przeciwko sumieniu, przeciwko całej ludzkości.

Następnie wygłosił przemówienie Ila Erenburg. W końcu stycznia — mówi Erenburg — general amerykański Creasy, który kieruje „wydziałem badań i sprawozdaniach” chemiczno korpusu wojskowego, wygłosił przemówienie, gloryfikujące wojnę bakteriologiczną.

My — powiedział Erenburg — obywatele pokojowej Moskwy, żądamy natychmiastowego położenia kresu wojnie bakteriologicznej i ukarania zbrodniarzy.

Nie występujemy przeciwko narodowi amerykańskiemu, występujemy przeciwko tyfusowi, cholercie, dżumie i przeciw tym, którzy rozpowszechniają tyfus, cholercę i dżumę.

Na zakończenie uczestnicy wiecu jednomyślnie uchwalili rezolucję, w której w imieniu wszystkich pracujących stolicy Związku Radzieckiego wyrażają kategorię protestu przeciwko nowym, nikczemnym zbrodniom agresorów amerykańskich.

Rezolucja stwierdza m. in.: „Niesłychane zbrodnie interwentów amerykańskich wywołały głębokie oburzenie wszystkich ludzi radzieckich. Usiłując groźbą rozpowszechnienia epidemii dżumy, cholery i innych chorób zakaźnych zabić wole narodu koreańskiego w jego walce o wolność i niezależność, najczystszy amerykański ścigali na siebie powszechną nienawiść i pogardę.

Jesteśmy przekonani, że Światowa Rada Pokoju podejmie wszystkie niezbędne kroki, aby ochronić ludzkość przed groźbą wojny bakteriologicznej.

Narody świata winny wzmożoną czujność, demaskując kłamstwa podżegaczy wojennych, winny wzmożoną walkę o pokój na całym świecie.

6 rocznica uchwalenia nowej Konstytucji w Albanii

TIRANA (PAP). Narod albański obchodził uroczysto 6 rocznicę uchwalenia Konstytucji Albańskiej Republiki Ludowej.

Nowa Konstytucja dała masom pracującym Albanii demokratyczne prawa, w formie ustawodawczej zagwarantowała wszelkie warunki dla szybkiego rozwoju politycznego, ekonomicznego i kulturalnego.

Delegat radziecki domaga się zbadania sprawy stosowania przez USA broni bakteriologicznej w Korei i Chinach

Posiedzenie Komisji Rozbrojeniowej ONZ

NOWY JORK, PAP. W Nowym Jorku rozpoczęły się obrady Komisji Rozbrojeniowej ONZ powołanej do życia zgodnie z rezolucją VI sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z 11 stycznia 1952 roku.

Jako pierwszy zabrał głos delegat USA Cohen, który wniosł na rozpatrzenie Komisji propozycje delegacji amerykańskiej w sprawie planu prac Komisji „Plan pracy” zapropionowany przez delegacje amerykańską, podobnie jak jej poprzednie propozycje, zgłaszane w Komisji Kontroli nad Energią Atomową i Komisji Zbrojeń Klasycznych.

Przedstawiciel ZSRR Malik oświadczył, że delegacja radziecka przestudiuje amerykański plan pracy Komisji i w ciągu najbliższych dni zgłosi własne propozycje. Pragnął jednak uzmysłowić sobie jak najlepiej istotę planu amerykańskiego i zawarte w nim propozycje.

Czy przedstawiciele amerykańscy zamierzają poprzez wnioski w sprawie redukcji zbrojeń i zakazu broni masowej zagłady, sformułować jakieś postanowienie, które umożliwi nie

wzłączyć uzyskanie wyczerpujących danych, dotyczących zbrojeń wszystkich państw? Przedstawiciel USA Cohen uchylił się od odpowiedzi na pytanie Malika utrzymując, że pytanie jego dotyczy zagadnień merytorycznych, nie związanych z zgłoszonym przez delegację amerykańską planem pracy Komisji Rozbrojeniowej.

Stwierdzając, że delegat amerykański nie udzielił odpowiedzi na jego pytanie, Malik oświadczył, że pragnąłby zadać przedstawicielowi USA jeszcze dwa pytania. Malik przypomniał na wstępie, że 12 marca br. sekretarz stanu USA Acheson złożył oświadczenie, w którym dopuścił się oszczerczego wypadu pod adresem Związku Radzieckiego, usiłując usprawiedliwić uprawnianą przez rząd USA politykę wysięgu zbrojeń i politykę agresji rzekomym niebezpieczeństwem ze strony Związku Radzieckiego i jego sił zbrojnych.

W związku z wspomnianym oświadczeniem Achesona ze zgłoszonym dzisiaj w Komisji Rozbrojeniowej ONZ planem — stwierdził Malik — zwracam się do przedstawiciela Stanów Zjednoczonych z następującym pytaniem: „Skoro Acheson pragnie usprawiedliwić wysięg zbrojeń, m. in. otrzymanym wzrostem zbrojeń w Stanach Zjednoczonych, istnieniem w ZSRR rzekomo wielkiej armii, a Związek Radziecki proponuje niezwłoczne powiększenie daczyl w sprawie redukcji sił zbrojnych pięciu wielkich mocarstw i w sprawie zakazu broni masowej zagłady, to dlaczego Komisja Rozbrojeniowa nie miałaby rozpocząć swej pracy od poważnego pytania w sprawie

budowie podstaw socjalizmu. Szybkiem rozwijał gospodarczo towarzyszył niustanny wzrost stopy życiowej albańskich mas pracujących. Zagwarantowane przez Konstytucję prawa do pracy, nauki, wypoczynku, pomocy lekarskiej itd. zostały wprowadzone w życie i są ściśle przestrzegane. Po raz pierwszy w historii narodu albańskiego kobieta otrzymała w myśli nowej Konstytucji wszelkie prawa na równi z mężczyzną.

Zgon Henryka Lukreca

W dniu 14 bpn, w późnych godzinach wieczornych, zmarł w Warszawie Henryk Lukrec, poseł na Sejm RP, wiceprzewodniczący Rady Naczelnej Stronnictwa Demokratycznego, b. prezes Zarządu Głównego Związku Zawodowego Dziennikarzy RP, b. redaktor naczelny Polskiego Radia.

Henryk Lukrec urodził się 28 września 1884 r. w Warszawie. Studiował w zakresie filozofii i nauk społecznych w Warszawie i ukończył w Szwajcarii i Francji. Po ukończeniu studiów poświęcił się pracy publicystycznej i społecznej, która w latach zaboru carskiego zaprowadziła dwukrotnie Henryka Lukreca do więzienia w Cytadeli Warszawskiej.

Stany Zjednoczone - inspiratorem antydemokratycznego przewrotu na Kubie

NOWY JORK (PAP). Dzienik kubański „Noticias de Hoy” zamieścił deklaracje organizacji postępowych, oświadczenie podjęte przez wojskowego jakiegoś dokonał 10 marca general Batista.

Partia ludowa - socjalistyczna złożyła oświadczenie, które podpisał przewodniczący tej partii Juan Marinello i sekretar generalny Blas Roca.

Sprawa ks. Tomczyka - ostrzeżeniem dla innych

Jutro w Kielcach odbędzie się rozprawa sądowna, przeciwko prąbiszczowi parafii Baranówek w Kielcach, ks. Franciszkowi Tomczykowi.

Za jakież to czyni niezgodne z prawem Polski Ludowej zasądzenie na ławie oskarżonych ks. Franciszka Tomczyka? Ksiądz Franciszek Tomczyk w okresie od listopada 1950 r. do 1 września 1951 r. przetrzymywany bez zezwolenia Komisji Dewizowej 900 rubli w złocie, 40 dolarów w złocie, 1597 dolarów w banknotach papierowych, i 1 dolar kanadyjski w banknotcie papierowym i 109 sztuk złota różnej wielkości.

Klasa robotnicza i masy pracujące Polski Ludowej, od chwili jej powstania pragną ofiarne nad odbudową i rozbudową swojej ojczyzny, wyzwolonej z pęt faszyzmu. Z taką ofiarnością i patriotyzmem pracują również robotnicy i chłopki Kieleccy. Robotnicy huty „Ostrowiec” codziennym trudem walczą o to, aby Polska miała więcej stali tak potrzebnej jej dla budowy nowych fabryk.

chłopi, robotnicy rolni z PGR-ów i chłopcy ze spółdzielni produkcyjnych naszego województwa, w walce z przyrodą osiagają coraz wyższą wydajność z hektara, sprzedają ludowej ojczyźnie chleb i mięso. Wszyscy ludzie pracy w kopalniach, hutach i fabrykach, na roli i w instytucjach państwowych oddają swój patriotyczny trud, dla jednego wielkiego celu — aby wszystkim w Polsce było lepiej.

Wrogowie Polski, wrogowie całego obozu postępu, pokoju i socjalizmu, na którego cele stoi pierwsze Państwo Socjalizmu — Związek Radziecki, palają nienawiścią do tego, że naród nasz wraz z innymi bratnimi narodami buduje u siebie lepsze życie, lepszy ład, że naród nasz chce mieć własną ludową Konstytucję, która wytyczy mu prawa i obowiązki, że naród nasz nie chce już więcej mieć u siebie kapitalistów i obszarników i być przez nich wyzyskiwany.

Wrogowie Polski Ludowej — w jednym rzędzie anglo-amerykańscy zbrodniarze wojenni, ludobójcy w Korei, w Chinach Ludowych, w Tunisie i w Wietnamie, przyjaciele i uczniowie hitlerowskich generałów, zdradcy własnego narodu — byli kapitaliści i obszarnicy, mikołajczyki, bory-komorowscy i kowalewscy, szpiechy i bandyci usiłują sprzedać nasz kraj imperialistom, za ich cuchnące krowią dolary. Nienawisć do Polski Ludowej dyktuje im każdy czyn — zbrodnie z „węgiła, sabotaż, dezorganizację życia gospodarczego naszego kraju — wszystko, co może przynieść szkodę Polsce Ludowej, klasie robotniczej i masom pracującym.

W ich szeregu znalazł się również ks. Tomczyk. Reakcyjna część kleru, z której on się wywodził, niejednokrotnie dala dowody swojej nienawiści do Polski Ludowej. Dobre o tym świadczą precesy, których „bohaterami” byli księża — uczestnicy i aktywni podziemnych, bandyckich organizacji faszystowskich, deprawatorów młodzieży i podżegacze do mordów.

28 października 1950 r. ogłoszona została ustawa, zakazująca przetrzymywania bez zezwolenia Komisji Dewizowej obcej waluty, monet złotych i złomu złota. Ksiądz Tomczyk przyjął w listopadzie 1950 r. na przechowanie od znajomego mu z przed wojny Władysława Wildaka, prokuratora seminarium duchownego w Kielcach, pakunek z zawartością złota i obcej waluty. Miał to być niby majątek kieleckiej kurii biskupiej.

Sprawiedliwość stało się jednak zażość. Wrogowie Polski Ludowej, złoźniej grożą pracownikom zapracowanym przez robotników Starachowic, Ostrowca, Kielc, Skaryszka i Radomia, przez chłopów Kieleccy, stanie jutro przed Sądem Wojewódzkim, który wymierzy mu sprawiedliwą karę. Kara ta będzie ostrzeżeniem dla innych, sabotażystów i wrogów ludowej Polski, którzy zechcieliby podnosić zbrodniczą rękę na dobra wypracowane trudem i potem klasy robotniczej i mas pracujących, budujących socjalizm i walczących o pokój.

S. GRABOWSKA

POKOLENIE REWOLUCYJNEJ WALKI

(W 30 rocznicę utworzenia Komunistycznego Związku Młodzieży)

Zubrzycki Franciszek — „Mały Franek” członek KZM i „Zycia”, więzień polityczny sanacji. W okresie okupacji członek PPR i dowódca I-go oddziału partyzanckiego GL im. Stefana Czarnieckiego. Zginął wraz z całym oddziałem w walce z żandarmerią na stacji kolejowej w Tomaszowie Mazowieckim w czerwcu 1942 roku.

a sami pozostać ciemną, pogardzaną i rządzoną hofotą?” — czytamy w pierwszej odzwie KZM.

I Zjazd Komunistycznego Związku Młodzieży stworzył organizację, która uczyła młodzież, że walka o lepszy byt jest nieodłączna od walki politycznej, przeciw ustrojowi wyzysku i ucisku, wychowywała młodzież w duchu rewolucyjnym, pogłębiała świadomość klasową. I Zjazd Komunistycznego Związku Młodzieży stworzył organizację silnie związaną z Komunistyczną Partią Polski, świadomą swej roli pomocnika Partii i rezerwy kadr partyjnych. „Partia Komunistyczna, kierowniczka klasy robotniczej odczuwa potrzebę posiadania rezerwy, która wzmacniałaby jej szeregi i dostarczałaby kadr młodych sił, musi mieć przygotowaną szkołę, która wychowałaby młode pokolenie proletariackie dla Partii Komunistycznej, musi mieć organizację, która poprowadzi masę młodzieży robotniczej do walki o komunizm” — mówi uchwalony na I Zjeździe program KZM.

Od tego dnia trwała bez przerwy bohaterska nielegalna walka młodych bojowników.

Kowalski Bolesław — od 16 roku życia członek i aktywny działacz KZM. Wielokrotnie więziony przez sanację. W 1939 roku walczył na Westerplatte. Wzięty do niewoli, ucieka i staje do walki z okupantem w szeregach PPR i GL. Jest komendantem GL na Bródnie, kierownikiem wojskowej szkoły partyzanckiej, dowódcą GL m. Warszawy, później dowódcą Głównej Komendy AL. Zginął 26.8. 1944 roku na Starym Mieście.

ków klasy robotniczej przeciwko rządowi kapitalistów, walka wymagająca ofiar i poświęceń, walka na śmierć i życie. Ginęli z rąk granatowej policji wykonawcy wyroków na zdrajcach i prowokatorach: Engel z Łodzi, młodzi górnicy Hajczyk i Pilarczyk, bohaterscy synowie Warszawy Kniewski i Rutkowski, lwowski robotnik Botwin... Faszystowskie zbory mordują w r. 1920 w więzieniu ciężko chorego Maksę Laponę („Albina”). Od

OD REDAKCJI

Zamieszczamy dzisiaj całą stronę materiałów o powstaniu i działalności KZM — Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej, który powstał 17 marca 1922 roku. Zrobiliśmy to, aby nasza młodzież poznała historię organizacji, której ideologię i program realizuje dzisiaj ZMP, kierujący młodzieżą polską, jej pracą i walką o socjalizm i pokój. Wskazujemy zawsze naszej młodzieży piękne wzory, pięknych ludzi, aby uczyła się ich hartu i odwagi ducha, ich ofiarności, zapatu i miłości dla ludowej ojczyzny. Nasi młodzi robotnicy ze Starachowic i Ostrowca, nasze dziewczęta z ostrowieckiej „Odzieżówki” niech przeczytają uważnie materiały zawarte na tym miejscu, aby one pomogły im w codziennym wychowywaniu się, w stawianiu się ludźmi takimi jak Kniewski i Rutkowski, jak Botwin, Janek Krasicki i Hanka Sawicka...

policyjnej kuli pada w 1931 r. 19-letni Czesiek Bujanowski z Wołomina, broniący sztanda robotników. Musimy wystąpić w swojej sprawie — przeciwko nowemu przedłużeniu prak

RUTKOWSKI W. HIBERN KNEWSEKI
Rozstrzelani w sierpniu 1925 r. z wyroku sądu warszawskiego

ru, pod którym siedzi pochód bezrobotnych mareckich. Policjny szpicel morduje w Warszawie na Chmielnej w 1934 roku kilkunastoletniego Tadek Jabłońskiego, przemawiającego na masówce, uczniów szkoły zawodowej...

„Setkami sadzano nas do więzień — czytamy w broszurze wydanej na dziesięciolecie powstania KZMP — wielu wydarł wróg z naszych szeregów, często nasze pieśni boju we brzmiały nad trumnami poległych towarzyszy...” A mimo to rosły szeregi rewolucyjnej organizacji, rosła jej siła. Na miejsce straconych towarzyszy przychodzili nowi. Aresztowania i sądy wzmagaly gotowość bojową pozostałych towarzyszy, wolę walki.

Rok 1929. Przy bramie fabryki „Parowóz” w Warszawie gromadzą się młodzi robotnicy. Ktoś mówi, że ma być masówka młodzieży. „Ktoś” — młody robotnik „Parowozu” — KZM-owiec — mówi donośnym głosem: Towarzysze! Jest nas 200!

Botwin Natall — aktywny członek KZM — komunista rozstrzelany w Ławowie 1925 r. za zabójstwo prowokatora Cichnowskiego.

wania, a niejednokrotnie pozostawali na ulicy ranni i zabici. Ale ziarno kiełkowało. Młodzi robotnicy, uczniowie wiedzieli: lepsze warunki pracy, czy nauki muszą sobie wywalczyć wspólnie. Rosły sekcje młodzieżowe związków zawodowych kierowane przez KZM.

Spotkania i rozmowy KZM-owców z towarzyszami pracy, ich wystąpienia na masówkach i demonstracjach, na zebraniach kół powolowych, odezwy i numery nielegalnego pisma KZM — „Towarzysz” — niesły w masie młodzieży potężny ładunek ideologiczny. Uczyły, że zdobycie praw młodzieży do nauki, pracy i wszechstronnego rozwoju nie możliwe jest bez wyzwolenia klasy robotniczej. Krzewiły w duszach młodzieży serdeczne przywiązanie do Komunistycznej Partii Polski, która jedyną walcząca konsekwentnie o obalenie władzy kapitalistów i obszarników, o dyktaturę proletariatu. Budziły wśród młodzieży gorący patriotyzm ludzi pragnących rzeczywistego dobrobytu i rozwoju narodu i stawiających sprawę walki o Polskę — ojczyznę ludzi pracy — ponad osobiste sprawy. Demaskowały wobec młodzieży, a ze szczególną siłą wobec idących do wojska poborowych oszukańcza, zdradzieczą treść pseudopatriotycznych haseł burżuazji, maskujących zaborcze plany klas posiadających, haseł, które szerzyły nienawiść do pierwszego państwa robotników i chłopów. KZM rozpalał wśród młodzieży miłość do Kraju Rad — ojczyzny międzynarodowego proletariatu, uczył solidarności z masami pracującymi wszystkich krajów świata.

Socjalistyczne ideały KZM trafiły do serc młodzieży, były jej bliskie. Mimo, że Związek Młodzieży Komunistycznej nie zawsze umiał rozwijać w dostatecznym stopniu pracę masową wśród młodzieży, rosły szeregi KZM. W ciągu 2 lat po II Zjeździe, który odbył się 1930 roku, — KZM wzrósł dwukrotnie.

Mimo wrogiej dywersyjnej roboty kierownictw legalnych organizacji młodzieżowych OMTUR i WICI, mimo sztyku stosowanych przez przywódców „OMTUR” i „WICI”, mimo sabotażu przez nich wszelkich prób wspólnych akcji z KZM-em, rósł jednolity front walki młodzieży. Łódzcy OMTUR-owcy i KZM-owcy obchodzą wspólnie w 1935 roku rocznicę walk robotników austriackich, wspólnie organizują masówkę pod Nową Tkalną Scheiblera. Wspólnie występują też Wiciowcy z KZM-owcami we wsi Leszkowice w Lubartowskim przeciwko brutalnemu sekwestrowi. Cementuje się jedność młodzieży. W 1936 r. powstaje organizowany przez KZM Front Młodego Pokolenia, front walki przeciw faszystowskiemu terrorowi, przeciw sojuszu z Hitlerem, przeciw wojnie. Kierownictwo OMTUR i WICI pod naciskiem mas młodzieży zmuszone jest nawiązać współpracę z KZM. W 1936 r. ogłoszona została Deklaracja Praw Młodego Pokolenia — dokument rewolucyjnej postawy polskiej młodzieży, świadectwo jej ak-

Dr Wolf Helena ps. „Anka”, członek „Zycia” i więzień polityczny sanacji; członek PPR, GL i AL. Szef Sanitarny Dowództwa Obwodowego GL i AL w Kielecczyźnie. Zginęła w walce z faszystami w lasach starachowickich 30.10.1944 r. Pośmiertnie odznaczona Krzyżem Grunwaldu i awansowana do stopnia majora.

tywnej walki o przyszłość młodego pokolenia.

30 lat temu było ich 1100. Rewolucyjna walka i skuteczność głoszonych ideałów wielokrotnie w okresie międzywojennym liczbę młodych bojowników o wyzwolenie proletariatu, związały z KZM-em tysiące młodzieży. Kontynuatoresy KZM — ZWM-owcy — grupowali pod swymi sztandarami setki tysięcy młodzieży do walki przeciw krwawemu okupantowi hitlerowskiemu, przeciw faszystowskiemu bandom rodzimych burżuazji o Polskę wolną i sprawiedliwą. Dziś przykład bohaterów KZM i ZWM uczy miliony młodych robotników, chłopów i uczniów patriotyzmu i internacjonalizmu, bezgranicznej ofiarności w walce o sprawę ludu pracującego, oddania dla partii klasy robotniczej.

Pod kierunkiem półtoramilionowego Związku Młodzieży Polskiej cała młodzież polska — szczęśliwe młode pokolenie wyzwolonej ojczyzny przekształca się w wielką armię twórców socjalizmu.

Turlejski Janek — członek KZM, więzień sanacji. Po katastrofie wrześniowej rozwija żywą działalność na terenie Związku Radzieckiego, gdzie jest deputowanym do Rady Najwyższej Związku Radzieckiego. Zginął w październiku 1941 roku w drodze do kraju.

Wszystkie zdjęcia: CAF — ze zbiorów Wyd. Hist. Partii KC PZPR.

Aronowicz Helena — nauczycielka, długoletni działacz KZM i KPP, skazana przez władze sanacyjne na 6 lat więzienia. Zamordowana w Białymostku w 1941 roku przez hitlerowski okupanta.

Towarzystwo Demokratyczne Polskie

(W 120 rocznicę założenia)

Po upadku powstania listopadowego wśród emigracji polskiej w Paryżu ścierały się dwa prądy: konserwatywny, reprezentowany przez zwolenników Adama ks. Czartoryskiego, „pretendent” do korony polskiej, rezydujący tymczasem w hotelu Lambert i demokratyczny - republikański, grupujący umiarkowanych demokratów, członków Komitetu Narodowego Polskiego oraz radykalnych demokratów, którzy zrzeszyli się w Towarzystwie Demokratycznym Polskim.

Podczas kiedy prawica Komitetu Narodowego Polskiego szukała dróg do porozumienia się z Czartoryskim, marzącym o patriarchalno - feudalnej Polsce z nieuszczuplonymi folwarkami i kresowymi latyfundiarniami, lewica komitetu stanęła w ostrej opozycji do zwolenników ugody. Rezultatem tej walki było podpisanie przez 22 członków Komitetu Narodowego Polskiego aktu założenia nowej organizacji politycznej: Towarzystwa Demokratycznego Polskiego.

W Towarzystwie Demokratycznym zgrupowali się ci emigranci, którzy wierzyli w odzyskanie Polski jedynie przez walkę zbrojną z zabórcami, w oparciu o pomoc sił demokratycznych Europy. Jako nieodzowny warunek powodzenia takiej walki uważali oni gruntowną zmianę stosunków społecznych w Polsce. Toteż Towarzystwo Demokratyczne Polskie wysunęło jako swoją dewizę słynne hasło Karbonariuszy francuskich (radycali walczący z absolutyzmem i reakcją) — „Wszystko dla ludu przez lud”. Towarzystwo Demokratyczne, liczące około 3.000 członków, było pierwszą w dziejach narodu polskiego próbą zorganizowania się elementów demokratycznych na tak szeroką skalę.

Przekonania polityczne członków Towarzystwa Demokratycznego znalazły swój wyraz już w akcie założenia, który wspomina o konieczności wzięcia „Ludu” do ogólnego postępu i uzależnienia jej przyszłości od przyszłości innych ludów.

W wydanym 8 maja 1832 r. tzw. „Małym Manifestie” Towarzystwo Demokratyczne podkreśla konieczność zorganizowania narodu polskiego „na nowych, demokratycznych zasadach”. Wydana z końcem 1832 r. odezwa do narodu rosyjskiego, mówiąca o walce przeciw caratowi, podejmuje lelewelowskie hasło powstania: „Za waszą i naszą wolność”. Ujarzmienie Polski odezwą na przypisywała jedynie „tyranii carskiej, równie okrutnej dla własnego narodu”. Niewola Polski — mówiła odezwa do Rosjan — przypisać należy „chciwej i przewrotnej polityce samodzielników waszych, którzy i was w jarzmie trzymają”.

Najwybitniejszy teoretyk Towarzystwa Demokratycznego Polskiego, Wiktor Heitman, opracował tezy Manifestu ogłoszonego 4 grudnia 1836 r.

Manifest stanął na stanowisku, że prowadzenie walki o wolność i niepodległość ojczyzny związane jest bezpośrednio z wyzwoleniem chłopów z ucisku pańszczyznianego. Manifest apelował do „mas chłopskich i porządku im nadać nie pełni praw politycznych. Mówi o ograniczeniu wyższemu człowiekowi przez człowieka. Idealem społecznym Towarzystwa był taki ustroj, w

k którym chłop i rzemieślnik, odgrywaliby główną rolę w życiu politycznym przyszłej Polski. Manifest ten, w którym znalazły wyrazne odbicie poglądy utopijnych socjalistów, apelował też do szlachetnych uczuć klasy posiadającej, wzywając ją do dobrowolnego zrzeczenia się swych przywilejów:

„Z księgą dziejów ojczyznę w rękę, z jednej strony wskazywać będziemy uciśnionym, iż ani prawa boskie, ni kilkuwiekowa przemoc ludzka nie obowiązują ich do pozostawania dłużej w nędzy i znieważającej godności człowieka niewoli, z drugiej — budzące te same uczucia odwiecznej sprawiedliwości, przywołując też same historyczne wspomnienia, nie przestaniemy wołać na dziedziców przywilejów i przesądów szlacheckich w imię ich własnego interesu, w imię czarodziejnie-go dla nas wszystkich, celu w imię miłości Ojczyzny, o przywrócenie wydartych praw ludu”.

Radykalizując się coraz bardziej masy emigracyjne uznały Manifest za zbyt umiarkowany. Od Towarzystwa De-

mokratycznego Polskiego odłączyły się więc gromady „Grudziądz” i „Humań”, działające pod kierunkiem Stanisława Worcella na terenie Anglii. W odpowiedzi na projekt Manifestu Towarzystwa Demokratycznego Polskiego emigranci polscy w Anglii spod znaku „Ludu Polskiego” ogłosili swoje tezy, w myśl których feudalizm na ziemiach polskich miał być zlikwidowany drogą rewolucji plebejskiej a na jego miejsce miał powstać nowy ustroj społeczny. Najważniejszymi tezami głoszonymi przez „Lud Polski” było unarodowienie ziemi i oparcie rządów na systemie rad, których najniższą komórką miała być rada gminna.

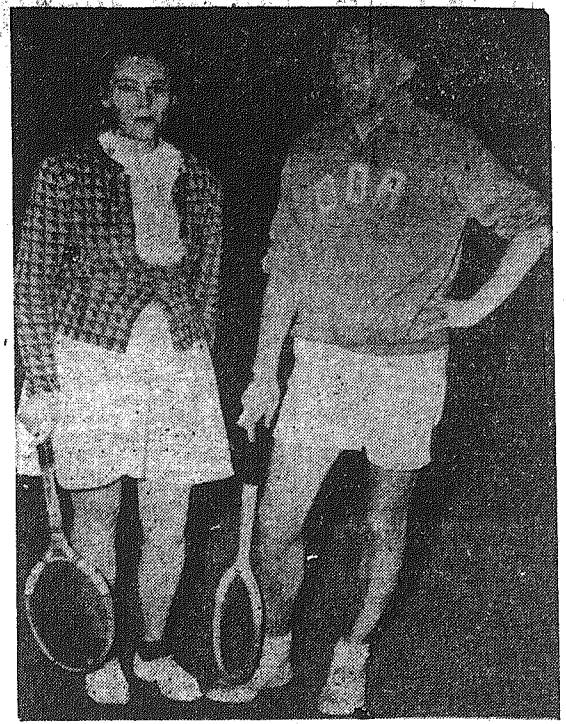
W przedmiur Wiosny Ludów Towarzystwo Demokratyczne Polskie zespoliło całą postępową i radykalną emigrację polską, aby mobilizować wszystkich Polaków do walki z zabórcami i nieść pomoc ródakom walczącym w kraju. W kierownictwie Towarzystwa zasiadli Lelewel, Worcell, Heitman i Wojciech Darasz, inteligent pochodzenia chłopskiego. Kiedy po roku 1848 reak-

cyjne rządy rozwiązały Towarzystwo Demokratyczne Polskie w Paryżu, Worcell przeniósł się do Londynu, aby tam kontynuować jego działalność. W okólniku wydanym 28 sierpnia 1852 r. Towarzystwo Demokratyczne Polskie stwierdza, że nie ma w jego szeregach nikogo „który by nie wiedział i nie rozumiał, że kiedy demokratyzm nadaje prawo człowiekowi, aby był i żył, tedy socjalizm to jego prawo rozwija i dopełnia, czyli kładzie na społeczeństwo obowiązek, aby każdy członek jego nie tylko równe prawo do bytu i do życia i nie tylko prawo pracy i oświaty miał, ale i pracę i oświatę miał robie daną i tej pracy i oświaty swojej na swą korzyść i społeczeństwa jego uczciwie, rozumnie i szczęśliwie używał”.

„Lud Polski” odegrał wielką rolę w rozwoju polskiej myśli postępowej i demokratycznej. Działalność jego jest jedną z najpiękniejszych kart walki ludu polskiego o wyzwolenie społeczne i narodowe.

A. Czerwiński

Z MECZU POLSKA — NRD.

Para tenisistów NRD Hesse i Sturm.

KULTURA FIZYCZNA I SPORT

Teniści polscy zwyciężają z NRD 7:2

WARSZAWA. — W nowoobudowanej hali sportowej Gwardii rozpoczęły się 14 bm. zawody tenisowe Polska — NRD. Po pierwszym dniu prowadzą teniści polscy 3:0.

Gości niemieckich powitał w imieniu sportowców polskich i mieszkańców Warszawy przedstawiciel GKKE, Olaszowski, podkreślając, że rozwijające się kontakty sportowe między Polską i Niemiecką Republiką Demokratyczną przyczynią się do dalszego zacieśnienia przyjaźni między obu narodami.

W imieniu drużyny niemieckiej odpowiedział kierownik ekipy Scherm. Po odegraniu hymnów narodowych rozpoczęły się zawody, które były pierwszą imprezą w odbudowanej hali.

W pierwszej grze Radzio pokonał czwartą raketę NRD Fessnera 6:0, 6:2. Radzio gra regularnie, będąc dużo lepszym w długich wymianach piłek z głębi kortu.

W drugiej grze pojedynczej młody Lelis spotkał się z mistrzem NRD Sturmem. Zwyciężył Polak 6:2, 3:6, 6:4.

W trzeciej grze Piątek wygrał z Mainzerem 6:1, 6:4.

W drugim dniu międzypaństwowych zawodów Polacy zdobyli dalsze trzy punkty i prowadzą 6:0.

Lelis wygrał z Fessnerem 6:2, 6:2. Polak był regularniejszy w grze na przetrzut i lepiej serwował niż w poprzednim meczu ze Sturmem.

W drugim spotkaniu Jędrzejowska wygrała łatwo z Hesse 6:0, 6:2. Polka zademonstrowała dobrą formę, mając wiele zagrań wysokiej klasy.

Jędrzejowska zdobywała wiele punktów z doskonałych serwów oraz dzięki precyzyjnym skróconym piłkom tuż za siatkę.

W grze podwójnej emocjonującą walkę stoczyli Radzio i Kwiatek z parą niemiecką Sturm, Schulze. Wygrali Polacy w pięciu setach 6:1, 5:7, 2:6, 6:1, 6:4.

W trzecim dniu meczu zwyciężył tylko Radzio, natomiast porażki ponieśli junior Filipek i Kwiatek.

Zakończenie turnieju w Moskwie

Zdecydowane zwycięstwo pięściarzy radzieckich Sukces drużyny polskiej

MOSKWA (PAP). W ostatnim dniu międzynarodowego turnieju bokserskiego w Moskwie odbyły się trzy spotkania. W pierwszym Rumunia niespodziewanie wygrała z Węgrami 12:8, a w drugim Związek Radziecki pokonał CSR 18:2. Jedyne zwycięstwo dla Czechosłowacji wywalczył w wadze średniej Koutny, wygrywając na punkty z Nazarenko.

Ostatnim spotkaniem tu nleju był mecz Bułgaria — Pol-

ska. Do spotkania tego Bułgarczy wystąpili jedynie z sześcioma zawodnikami, oddając punkty bez walki w wadze koguciej, lekkośredniej, półciężkiej i ciężkiej. Mecz, który stał na dobrym poziomie zakończył się zwycięstwem Polski 16:4.

Wyniki poszczególnych walk (na pierwszym miejscu zawodnicy polscy):

w musza — Kutler po ładnej walce zwyciężył Borysowa.

w piórkowa — Drogosz pokonał słabego technicznie Grujewa,

w lekka — Matloch przegrał nieznacznie z Markowem. Po pierwszej przegranej rundzie Matloch przechodzi do taku, wyrównuje stracone punkty, jednak za niebezpieczny atak głową otrzymał upomnienie.

w półśrednia — Krawczyk zwyciężył wysoko na punkty Pal'ewa,

w średnia — Nowara przegrał z Giorgiewem. Nowara nie umiał odeprzeć żywiołowych ataków Bułgara i mimo dobrego fimszu walkę przegrał.

Turniej został zamknięty odegraniem Hymnu ZSRR.

Najlepszą drużyną turnieju była bezspornie drużyna Związku Radzieckiego, która nie przegrała ani jednego spotkania. Bardzo dobrze wypadli bokserzy polscy, ulegając jedy nie doskonałym pięściarzom radzieckim.

Niespodzianką turnieju była dobra postawa bokserów bułgarskich, którzy występując do spotkania z CRS jedyne 6-ciu zawodników spotkania zremisowali.

Nieoficjalna klasyfikacja tego turnieju przedstawia się następująco:

ZSRR	— 12 — 112:8
Polska	— 10 — 70:50
Węgry	— 6 — 62:53
Bulgaria	— 6 — 40:78
Rumunia	— 4 — 40:76
NRD	— 2 — 36:64
CSR	— 1 — 33:62

Otwarcie sezonu

piłkarskiego w Ostrowcu

OSTROWIEC. (tel. wł.). W towarzyskich zawodach piłkarskich, rozegranych wczoraj w Ostrowcu na otwarcie sezonu piłkarskiego Stal (Ostrowiec) pokonała nieoczekiwanie Stal (Skarżysko) 3:2 (1:1). Gra stała na niezłym poziomie i była interesująca. W drużynie Stali (Skarżysko) wyróżnili się Kapralski i Kopecki, w zespole gospodarzy — Libicki, Szweczyk i Rachlewicz. Bramki zdobyli dla gospodarzy Rachlewicz 2 i Zieliński, dla Stali (Skarżysko) — Kopecki 2. Sędziował Siemieniuch (Ostrowiec). Widzów ok. 1.000. (2)

Ogniwa Tarnów i Bytom wygrywają półfinały turnieju siatkówki o Puchar CRZZ

KIELCE. ORZZ organizowała w Kielcach dwudniowe rozgrywki półfinałowe o Puchar CRZZ w siatkówce męskiej i żeńskiej. Udział w rozgrywkach wzięły następujące drużyny: Spójnia (MHD) Kraków, Ogniw (Elektrownia) Bytom, Spójnia (Kolo nr 79) Rzeszów, Budowlani (KPZB) Kielce w konkurencji męskiej i Ogniw (MRN) Tarnów, Stal (T. Ekon.) Katowice, Spójnia (Cukrownia) Przeworsk i Unia (ZUS) Radom, w konkurencji kobiecej.

SIATKÓWKA KOBIEC

W pierwszym dniu rozgrywek Ogniw Tarnów zasłużyło pokonało Spójnię Przeworsk 15:9, 16:14. Obie drużyny zareprezentowały się dość dobrze, mając w swych składach młode, obiecujące zawodniczki. W następnym meczu do bry (szczególnie w ataku) zespół Stali z Katowic wygrał nie bez wysiłku z Unią Radom 15:11, 15:11.

W drugim dniu turnieju spotkały się dwie najlepsze drużyny Ogniw i Stal. W pierwszym secie więcej inicjatywy wykazuje Stal i wygrywa go 15:11. Zupełnie odwrotna sytuacja panuje w secie drugim. Sympatyczna drużyna tarnowianek jest stale w ataku zdobywając punkty z dobrych ścież Bryty i Zachary. W obronie doskonale spisyuje się Czeka, wykazująca doskonałą reakcję i dysponująca bardzo czystym odbiciem. Prócz wymienionych na wyróżnienie zasługuje również Jeżówna. Set kończy się wygraną Ogniw 15:9. W trzecim secie mimo wielkiego oporu słabsze kondycyjnie zawodniczki Stali ulegają 11:15, przegrywając spotkanie. W pozostałych meczach Unia

Radom uległa Spójni Przeworsk 1:2 i Ogniwu 0:2. W ogólnej klasyfikacji zwyciężyło Ogniw przed Stalą, Spójnią i Unią.

SIATKÓWKA MĘCZYCZYN

Pierwszy dzień rozgrywek przyniósł następujące wyniki: Spójnia Kraków wygrała pewnie z Budowlanymi Kielce 15:7, 15:9. Kielczanie grali bardzo przeciętnie, krakowianie stanowili natomiast silny i zgrany zespół. Najciekawsze spotkanie, które zdecydowało o zwycięstwie w turnieju rozegrała Spójnia Kraków z Ogniwem

Bytom. Po zaciętej i na dobrym poziomie stojącej grze wygrało Ogniw 15:10, 3:15, 15:13. W pozostałych spotkaniach Spójnia Rzeszów przegrała z Budowlanymi Kielce 0:2, Ogniw Bytom zwyciężyło Spójnię Rzeszów 2:0 i Budowlanych Kielce 2:0, Spójnia Kraków pokonała Spójnię Rzeszów 2:1.

W ogólnej punktacji siatkówkę męską wygrało Ogniw Bytom przed Spójnią Kraków, Budowlanymi Kielce i Spójnią Rzeszów.

Zwycięskie zespoły wezmą udział w rozgrywkach finałowych, które odbędą się w Warszawie. (m)

Hokejowe mistrzostwa Polski

KATOWICE. Finałowe spotkanie Górnik — CWKS w mistrzostwach hokejowych Polski zostało przerwane w 10 minucie III tercji. Po zdobyciu przez CWKS wyrównującej bramki Górniczy zaprotestował przeciw tej decyzji, twierdząc iż krążek nie znalazł się w bramce, a poza tym przekroczono czas połowy III tercji, w której winna nastąpić zmiana pól. Ponieważ sędziowie nie uwzględnieli protestu Górnika, zespół śląski opuścił lodowisko.

Z ostatniej chwili

Kielce-Rzeszów 10:10

Reprezentacja bokserska województwa kieleckiego zremisowała z Rzeszowem 10:10 zdobywając punkty przez Waszkiewicz, Futakiewicza, Kozioła, Sipskiego i Bombalskiego.

II Liga w hoksie

Stal II — Włókniarz II 14:6

Bazarnek i Rojak dokłasu'ą swych przeciwników

RADOM. (tel. wł.). W rozegranych wczoraj w Radomiu zawodach bokserskich o mistrzostwo II-ej Ligi Stal II pokonała wysoko Włókniarza II 14:6. Wyniki walk przedstawiają się następująco: (na pierwszym miejscu zawodnicy Stali): w muszej — Zawadzki wygrał ze Skowronskim, w koguciej — Kuraski przegrał z Konecierskim, w piórkowej — Nejsan pokonał Kusińskiego, w lekkiej — Bazarnek wygrał przez podanie w I-ej rundzie Lewandowskiego, w lekko-półśredniej — Rodak wygrał

przez t.k.o. w II-ej rundzie ze Skuraszewskim, w półśredniej — Hecht wygrał przez t.k.o. w II-ej rundzie z Lichotą, w lekko-średniej — Bargiel pokonał Haze, w średniej — Drzewiecki wygrał ze Szwedem przez podanie się tego ostatniego w I-ej rundzie, w półciężkiej — Walaszczyk (Włókniarz) wygrał w.o., w ciężkiej — Antoszewski uległ Słowińskiemu. Sędziował w ringu Lśowski na punkty Szot. Malecki i Kuaharski. (cm)